

Besluit betreffende de vrijwillige etiketteringsregeling voor dierenwelzijn¹⁾

Op grond van artikel 17, lid 1, artikel 20, lid 1, artikel 21, lid 1, artikel 22, artikel 23, artikel 37, lid 1, artikel 50, artikel 51, artikel 59a en artikel 60, lid 3, van de Levensmiddelenwet, vgl. Consolidatiewet nr. 1033 van 5 juli 2023, en bij machtiging op grond van artikel 7, punt 3, van Besluit nr. 1721 van 30 november 2020 betreffende de taken en bevoegdheden van de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen, wordt het volgende bepaald:

Hoofdstuk 1

Toepassingsgebied en definities

Artikel 1. Het Besluit bevat voorschriften inzake dierenwelzijn, de productie en etikettering van melk en zuivelproducten, vers en gehakt vlees, vleesbereidingen en vleesproducten van de in de bijlagen 1 tot en met 3 genoemde diersoorten, die in de handel worden gebracht in het kader van de vrijwillige etiketteringsregeling voor dierenwelzijn (het dierenwelzijnslabel), en stelt voorschriften vast voor controles in de ondernemingen, met inbegrip van kuddes/koppels, die zijn geregistreerd voor het dierenwelzijnslabel.

Artikel 2. De volgende definities zijn van toepassing in dit besluit:

- 1) Bezettingsdichtheid: Het totale levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte voor kippen die tegelijkertijd in een stal aanwezig zijn.
- 2) Kudde/koppel: Dieren in een onderneming die van dezelfde soort zijn, voor hetzelfde doeleinde worden gebruikt en dezelfde exploitant hebben.
- 3) CHR: Het Centraal Veehouderijregister
- 4) Interne controle: Een systeem dat door de persoon die verantwoordelijk is voor de kudde/het koppel of door de onderneming wordt gebruikt om er voortdurend voor te zorgen dat de voorschriften inzake dierenwelzijn en, in voorkomend geval, met betrekking tot segregatie en traceerbaarheid worden nageleefd.
- 5) Programma voor interne controle: Een schriftelijke beschrijving van interne controle van kudde/koppel of onderneming en van de wijze waarop de uitvoering van de interne controle wordt gedocumenteerd.
- 6) Koppel: Een groep kippen die in een stal zijn gehuisvest en tegelijkertijd in deze stal aanwezig zijn.
- 7) Bruikbare oppervlakte: Een gebied dat op elk moment toegankelijk is voor de kippen.
- 8) Eieren van hennen met vrije uitloop: Kippeneieren die zijn geproduceerd overeenkomstig de voorschriften voor eieren van hennen met vrije uitloop volgens de handelsnormen voor eieren, vgl. Gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2465 van de Commissie van 17 augustus 2023 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft handelsnormen voor eieren, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 589/2008 van de Commissie en Uitvoeringsverordening (EU) 2023/2466 van de Commissie van 17 augustus 2023 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EU) nr. 1308/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft handelsnormen voor eieren.
- 9) Stallen: Ruimten of gebouwen waarin vleeskuikens worden gehouden.
- 10) Kalf: Eén rund van maximaal zes maanden.
- 11) Kuikens: Dieren van de soort Gallus gallus, vanaf de broedtijd tot de geslachtsrijpheid.
- 12) Langzaam groeiend ras: Vleeskuikens waarvan beide ouders van een langzaam groeiend ras zijn, waarbij de gemiddelde dagelijkse gewichtstoename (ADG), vgl. de specificaties van de fokkers voor het ras, ten minste 25 % lager is dan de ADG van het ras Ross 308. Wanneer de gemiddelde dagelijkse gewichtstoename wordt gespecificeerd als een bereik, wordt bij de berekeningen het gemiddelde gebruikt.

- 13) Monitoringprogramma voor verwondingen aan de voetzool: De monitoring van verwondingen aan de voetzool, overeenkomstig het Besluit betreffende minimale dierenwelzijnsvoorschriften voor het houden van vleeskuikens en de productie van broedeieren voor de productie van vleeskuikens en betreffende training in het houden van vleeskuikens.
- 14) Primaire producent: Een persoon die verantwoordelijk is voor een kudde/koppel met dieren die worden gehouden volgens het dierenwelzijnslabel.
- 15) Totale sterftecijfer: Het aantal kippen dat, op het moment dat de kippen uit een stal worden gehaald om te worden verkocht of geslacht, gestorven is sinds ze de stal zijn ingebracht, met inbegrip van kippen die zijn gedood door ziekte of om andere redenen, gedeeld door het totale aantal kippen dat in de stal is ingebracht, vermenigvuldigd met 100.
- 16) Vleeskuikens: Kippen die worden gehouden ten behoeve van de vleesproductie.
- 17) Slachthuis: Slachthuis of slachterij.
- 18) Vleesvarkens: Varkens met een gewicht van meer dan 30 kg en die worden gemest om te worden geslacht.
- 19) Kleine rassen: Runderrassen en kruisingen daarvan die, wanneer zij volgroeid zijn, een gemiddeld gewicht van minder dan 550 kg hebben.
- 20) Grote rassen: Runderrassen en kruisingen daarvan die, wanneer zij volgroeid zijn, een gemiddeld gewicht van 550 kg of meer hebben.
- 21) Jong dier:
- a) Vrouwelijk dier van zes maanden of ouder dat nog niet gekalfd heeft (vaars).
- b) Stieren van zes maanden of ouder gedurende de periode waarin deze voor fok- of slachtdoeleinden wordt gemest.
- 22) Biologisch: Een productiemethode in overeenstemming met Verordening (EU) 2018/848 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad.
- 23) Zoogtante: Koeien die worden gebruikt voor zogende kalveren die van de moeder zijn gescheiden.

Hoofdstuk 2

Voorschriften voor kuddes/koppels, met inbegrip van broederijen

Registratie voor het dierenwelzijnslabel, onder meer bij verandering van eigenaar

Artikel 3. Registratie voor het dierenwelzijnslabel kan door een natuurlijke persoon of rechtspersoon digitaal worden ingediend en dient aan de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen op www.virk.dk te worden toegezonden. Kuddes die niet als biologisch zijn gecertificeerd, worden gecontroleerd, zie artikel 10.

(2) Indien een kudde van eigenaar verandert, dient de nieuwe eigenaar een nieuwe aanvraag in te dienen, vgl. lid 1, als de dieren en producten van de kudde het dierenwelzijnslabel blijven dragen. Kuddes die niet als biologisch gecertificeerd zijn, worden gecontroleerd, vgl. artikel 10, en de controle wordt uitgevoerd binnen twee maanden nadat er van eigenaar is veranderd.

(3) Voor kuddes die zijn geregistreerd voor het dierenwelzijnslabel en die niet langer als biologisch zijn gecertificeerd, dient binnen twee maanden nadat de biologische certificering is beëindigd, een audit te worden uitgevoerd, zie artikel 10, indien dieren en producten uit de kudde nog steeds met het dierenwelzijnslabel worden gemarkeerd.

(4) Voor kuddes die van het dierenwelzijnslabel zijn uitgesloten, zie artikel 24, lid 1, mag niet eerder dan 6 maanden na de datum van uitsluiting een nieuwe registratie voor het dierenwelzijnslabel worden ingediend, zie lid 1. Kuddes die niet als biologisch zijn gecertificeerd, worden gecontroleerd, zie artikel 10.

Artikel 4. De aanvraag bevat de volgende informatie:

- 1) Het CHR-nummer van de kudde/het koppel, het nummer van de kudde/het koppel, het eventuele biologische certificeringsnummer en de contactgegevens van de eigenaar van de kudde/het koppel.
- 2) Het niveau, vgl. de bijlagen 1 tot en met 3, op welk de kudde/het koppel geregistreerd zal worden in de CHR en de aanduiding of de gehele kudde/het koppel, vgl. artikel 5, geregistreerd zal worden voor het dierenwelzijnslabel.
- 3) Voor varkenskuddes of er jonge biggen, biggen of vleesvarkens geproduceerd worden, en voor rundveekuddes of er vlees of melk geproduceerd wordt.

Artikel 5. De Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen kan op aanvraag toestemming verlenen om in een kudde/koppel tegelijkertijd dieren van dezelfde soort te houden die al dan niet onder het dierenwelzijnslabel worden geproduceerd, indien de dieren worden gehouden in eenheden die van elkaar gescheiden zijn en deze scheiding wordt beschreven in het programma voor interne controle. De voorwaarden hiervoor worden door de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen in de vergunning vastgelegd.

(2) De Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen kan ook toestemming verlenen om dieren van verschillende niveaus van het dierenwelzijnslabel in dezelfde kudde/hetzelfde koppel te mogen houden. De voorwaarden hiervoor worden door de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen in de vergunning vastgelegd.

Toewijzing van productieniveaus onder het dierenwelzijnslabel in de CHR

Artikel 6. De Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen kent de kudde/het koppel het relevante niveau van het dierenwelzijnslabel in de CHR toe als de dienst heeft vastgesteld dat de productie wordt georganiseerd en uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van dit Besluit.

Interne controle en programma voor interne controle voor broederijen

Artikel 7. Boerderijen, die onder het dierenwelzijnslabel aan primaire producenten leveren, dienen ervoor te zorgen dat productie en traceerbaarheid van eieren en kuiken van langzaam groeiende rassen worden gescheiden van andere rassen. Deze scheiding van productie en traceerbaarheid wordt opgenomen in het programma voor interne controle. In het kader van de interne controle dienen eventuele afwijkingen en de bijbehorende corrigerende maatregelen schriftelijk te worden gedocumenteerd.

(2) Documentatie van de interne controle, met inbegrip van gescheiden productie en traceerbaarheid, wordt gedurende één jaar door de boerderij bewaard en dient te allen tijde beschikbaar te zijn voor de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen.

Interne controle en programma voor interne controle voor primaire producenten

Artikel 8. Primaire producenten dienen, naast de dierenwelzijnsvereisten die zijn vastgelegd in de geldende wetgeving, te voldoen aan de aanvullende vereisten voor het relevante niveau voor

- 1) varkens, in bijlage 1;
- 2) vleeskuikens, in bijlage 2; en

3) rundvee in de bijlage 3 en 4.

(2) Als de primaire producent de staarten van varkens coupeert of varkens met gecoupeerde staarten houdt, dient de primaire producent dit vooraf schriftelijk aan de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen te melden, en aan te geven hoe lang de primaire producent van plan is dit voort te zetten.

Artikel 9. Primaire producenten die hun kudde/koppel willen laten voorzien van het dierenwelzijnslabel dienen, naast het voldoen aan de vereisten van artikel 8, een programma voor interne controle op te zetten en interne controles uit te voeren. In het kader van de interne controle worden eventuele afwijkingen met betrekking tot het dierenwelzijnslabel en de bijbehorende corrigerende maatregelen schriftelijk gedocumenteerd. Indien een kudde/koppel dieren bevat die niet onder het dierenwelzijnslabel worden geproduceerd, als bedoeld in artikel 5, lid 1, of dieren van verschillende niveaus van het dierenwelzijnslabel, als bedoeld in artikel 5, lid 2, wordt dit vermeld in de interne controle.

(2) De primaire producent is verplicht om alleen die dieren tot het dierenwelzijnslabel toe te laten, die hun hele leven onder het door de dierenwelzijnslabel bepaalde omstandigheden hebben geleefd, onverminderd artikel 13, lid 1 en 2, en artikel 14.

Hoofdstuk 3

Certificering, auditing en controles van kuddes/koppels

Certificering en auditing van conventionele kuddes/koppels

Artikel 10. De primaire producent mag pas met de levering onder het dierenwelzijnslabel beginnen wanneer een geaccrediteerde certificeringsinstantie certificering heeft verstrekt dat de kudde/het koppel voldoet aan de relevante vereisten van artikel 8, lid 1, of artikel 9, betreffende de productie onder het dierenwelzijnslabel, en deze certificering is geregistreerd in de CHR.

(2) Zodra een geaccrediteerde certificeringsinstantie een kudde/koppel heeft gecertificeerd, vgl. lid 1, meldt de certificeringsinstantie dit aan de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen met vermelding van de naam en het adres van de eigenaar van de kudde/het koppel, het CHR-nummer van de kudde/het koppel en het niveau waarop de kudde/het koppel is gecertificeerd, vgl. artikel 6.

(3) De primaire producent dient jaarlijks te worden geauditeerd.

(4) Documentatie van de interne controle, met inbegrip van gescheiden productie en traceerbaarheid, certificering en auditing, wordt gedurende één jaar door de primaire producent bewaard en dient te allen tijde beschikbaar zijn voor de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen.

(5) Kosten in verband met de auditing en certificering zijn ten laste van de primaire producenten.

Vereisten voor de controle-instantie

Artikel 11. Certificering en auditing, vgl. artikel 10, leden 1 en 3, worden uitgevoerd door een geaccrediteerde certificeringsinstantie. De geaccrediteerde certificeringsinstantie wordt geaccrediteerd door een accreditatie-instantie die de multilaterale overeenkomst inzake wederzijdse erkenning van de EA (Europese samenwerking voor accreditatie) heeft ondertekend.

(2) Het is ook een voorwaarde voor certificering en auditing dat de certificeringsinstantie ten minste 20 % van de inspecties van dierenwelzijnslabels onaangekondigd uitvoert.

(3) De eerste keer dat een certificeringsinstantie de certificering van een kudde/koppel rapporteert, vgl. artikel 10, lid 2, dient de certificeringsinstantie ook documentatie te overleggen waaruit blijkt dat de desbetreffende certificering is geaccrediteerd overeenkomstig lid 1 en zich ertoe verbindt om onaangekondigde audits uit te voeren, overeenkomstig lid 2.

(4) Indien de certificeringsinstantie omstandigheden vaststelt die doen vermoeden dat de vereisten inzake het dierenwelzijnslabel zijn overtreden, dient de certificeringsinstantie de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen hiervan onverwijld in kennis te stellen, tenzij het gaat om een kleine overtreding die de betrokken primaire producent onmiddellijk verhelpt.

Controles van kuddes/koppels die als biologisch zijn gecertificeerd

Artikel 12. Kuddes die als biologisch zijn gecertificeerd, die zijn geregistreerd voor het dierenwelzijnslabel hoeven niet te worden gecontroleerd en gecertificeerd overeenkomstig artikel 10, aangezien deze kuddes onder de biologische controles van de Deense Landbouwrapraad vallen.

(2) Biologische varkenskuddes en vleeskuikenkoppels die als biologisch zijn gecertificeerd, worden geacht te voldoen aan de vereisten voor productie op niveau 3 in het kader van het dierenwelzijnslabel.

(3) Primaire producenten die als biologisch zijn gecertificeerd, worden enkel geacht te voldoen aan de vereisten voor productie in het kader van het dierenwelzijnslabel zolang de kudde als biologisch is gecertificeerd.

Hoofdstuk 4

Leveringstijd onder het dierenwelzijnslabel voor rundveekuddes

Conventionele rundveekuddes

Artikel 13. Bij conventionele rundveekuddes mag met de levering aan producenten, respectievelijk slachthuizen of zuivelfabrieken, begonnen worden wanneer aan alle criteria die relevant zijn voor de kudde, is voldaan:

1) In de CHR wordt vastgelegd tot welk niveau in het dierenwelzijnslabel de kudde mag leveren, vgl. artikel 6.

2) De kudde voldoet aan de in artikel 8, lid 1, en de bijlagen 3 en 4, bedoelde vereisten en voorwaarden.

3) De kudde

a) is in de afgelopen jaren onderworpen geweest aan een controlesysteem waarvan de inhoud ten minste vergelijkbaar is met het desbetreffende niveau van dierenwelzijnslabel waarvoor de kudde zal worden geregistreerd en dat wordt beheerd door een geaccrediteerde certificeringsinstantie die voldoet aan de vereisten van artikel 11, lid 1, punt 2, of

b) is geauditeerd overeenkomstig artikel 10 en het te leveren dier heeft zijn hele leven of ten minste één jaar geleefd onder het dierenwelzijnslabel, onverminderd lid 2.

(2) Traditionele rundveekuddes die melk produceren en die niet onderworpen zijn aan een controlesysteem, als bedoeld in lid 1, punt 3, onder a), mogen met de levering aan zuivelfabrieken beginnen wanneer is voldaan aan de voorwaarden in lid 1, punten 1 en 2, en de kudde is gecontroleerd overeenkomstig artikel 10, en wanneer de dieren waarvan de melk wordt geleverd gedurende ten minste drie maanden voordat de melk wordt geleverd, onder het dierenwelzijnslabel hebben geleefd.

Rundveekuddes die als biologisch zijn gecertificeerd

Artikel 14. Kuddes die als biologisch zijn gecertificeerd die voldoen aan de vereisten en voorwaarden van artikel 8, lid 1, en artikel 9, mogen, na registratie van het dierenwelzijnslabel in CHR, overeenkomstig artikel 6, beginnen met de levering aan de primaire producent, slachthuizen of zuivelfabriek, vgl. lid 2.

(2) Wanneer het dier voldoet aan de voorschriften voor de biologische productie, mag dit dier verkocht worden aan een primaire producent, slachthuis of zuivelfabriek onder het dierenwelzijnslabel.

Hoofdstuk 5

Voorschriften voor en controles van slachthuizen

Artikel 15. Slachthuizen die voornemens zijn dieren te slachten of vlees onder het dierenwelzijnslabel in de handel te brengen, zijn verplicht deze activiteit vooraf ter registratie melden aan de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen, vgl. artikel 16, lid 1, van het Besluit betreffende de toelating en de registratie van levensmiddelenbedrijven, enz.

(2) Slachthuizen die zijn geregistreerd om dieren te slachten of vlees onder het dierenwelzijnslabel in de handel te brengen beschikken, in het kader van hun interne controle, over schriftelijke procedures om ervoor te zorgen dat aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

- 1) Er is sprake van scheiding en traceerbaarheid van respectievelijk dieren en vlees die onder het dierenwelzijnslabel vallen.
- 2) De vervoerstijd naar het slachthuis bedraagt voor varkens en rundvee maximaal acht uur, en voor vleeskuikens maximaal zes uur.
- 3) Voor varkensslachthuizen, dat ze alleen vlees onder het dierenwelzijnslabel op de markt brengen van varkens die niet gecoupeerd zijn en die geen staartbeten hebben.
- 4) Voor pluimveeslachthuizen, dat zij alleen vlees onder het dierenwelzijnslabel op de markt brengen
 - a) koppels die aan de sterftevereisten in het koppel voldoen;
 - b) vleeskuikens van langzaam groeiende rassen;
 - c) vleeskuikens waarvan de levensomstandigheden aan de bezettingsdichtheidsvereiste voldoen; en
 - d) vleeskuikens waarvan de score in het monitoringprogramma voor verwondingen aan de voetzool binnen de limiet ligt.

(3) Documentatie van de interne controle, met inbegrip van gescheiden productie en traceerbaarheid, wordt gedurende één jaar door het slachthuis bewaard en dient te allen tijde beschikbaar te zijn voor de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen.

(4) Indien een slachthuis kennis krijgt van omstandigheden die wijzen op niet-naleving van de voorschriften voor het dierenwelzijnslabel dient het slachthuis de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen daarvan onverwijld in kennis te stellen.

Artikel 16. Bij het toezicht op de naleving van slachthuizen van de voorwaarden voor het dierenwelzijnslabel zijn de voorschriften voor de met vergoedingen gefinancierde controle van toepassing, vgl. het Besluit betreffende betaling voor controles van levensmiddelen, diervoeders en levende dieren, enz.

Hoofdstuk 6

Voorschriften voor en controles van andere ondernemingen, met inbegrip van zuivelfabrieken

Artikel 17. Groothandelsbedrijven die niet onder hoofdstuk 5 vallen, detailhandelsbedrijven die vers vlees snijden of hakken, vleesbereidingen of vleesproducten produceren en zuivelfabrieken die zuivelproducten produceren of dit soort producten verpakken, en die de producten waarop het dierenwelzijnslabel betrekking heeft willen etiketteren, dienen deze activiteit vooraf aan de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen te melden, vgl. artikel 16, lid 2, van het Besluit betreffende de toelating en de registratie van levensmiddelenbedrijven enz.

(2) Ondernemingen beschikken, in het kader van interne controle, over schriftelijke procedures die zorgen voor scheiding van producten die niet onder het dierenwelzijnslabel vallen, en traceerbaarheid van vers

vlees, gehakt vlees, vleesbereidingen en vleesproducten of van zuivelproducten die onder het dierenwelzijnslabel vallen.

(3) Ondernemingen bewaren de documentatie over gescheiden productie en traceerbaarheid gedurende één jaar.

(4) Indien een onderneming kennis krijgt van omstandigheden die wijzen op niet-naleving van de voorschriften voor het dierenwelzijnslabel dient de onderneming de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen daarvan onverwijld in kennis te stellen.

Artikel 18. Bij het toezicht dat ondernemingen die onder artikel 17, lid 1, vallen in naleving zijn van de voorwaarden voor het dierenwelzijnslabel zijn de voorschriften voor de met vergoedingen gefinancierde controles van toepassing, vgl. het Besluit betreffende betaling voor controles van levensmiddelen, diervoeders en levende dieren, enz.

Hoofdstuk 7

Voorschriften voor dieren en producten uit andere landen

Artikel 19. Het onder het dierenwelzijnslabel in de handel brengen van broedeieren, levende dieren, vers vlees, gehakt vlees, vleesbereidingen, zuivelproducten en vleesproducten die vlees uit andere landen bevatten of zuivelproducten die melk uit andere landen bevatten, is onderworpen aan een voorafgaande goedkeuring van de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen betreffende het in de handel brengen van deze dieren of producten onder het dierenwelzijnslabel.

(2) De Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen verleent toestemming dat de dieren of producten onder het dierenwelzijnslabel in de handel worden gebracht wanneer de onderneming, die verantwoordelijk is voor het invoeren van deze in Denemarken, indien van toepassing het volgende heeft gedocumenteerd:

de primaire producent voldoet aan vereisten die ten minste vergelijkbaar zijn met de vereisten van artikel 7 of de artikelen 8 en 9,

1) primaire producenten die als biologisch zijn gecertificeerd voldoen aan vereisten die minstens vergelijkbaar zijn met de vereisten van artikel 12,

2) slachthuizen voldoen aan vereisten die ten minste vergelijkbaar zijn met de vereisten van artikel 15, lid 2, of 3) zuivelfabrieken voldoen aan vereisten die ten minste vergelijkbaar zijn met de vereisten van artikel 17, lid 2, en

4) het land van oorsprong beschikt over controles van de primaire producenten, broederijen, slachthuizen, zuivelfabrieken en overige betrokken ondernemingen, die inzake omvang, geloofwaardigheid en onafhankelijkheid vergelijkbaar zijn met de vereisten van artikel 10, artikel 12, artikel 15 of artikel 17.

(3) Voor zover de in lid 2, punt 4, bedoelde controles worden uitgevoerd door de autoriteiten van het land van oorsprong, zijn de in die bepaling gestelde voorwaarden met betrekking tot controles vervuld.

Artikel 20. Ondernemingen, met inbegrip van slachthuizen en zuivelfabrieken, die voornemens zijn dieren en producten overeenkomstig artikel 19 in te voeren, dienen overeenkomstig artikel 15 of 17 bij de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen geregistreerd te zijn en zijn verplicht, in het kader van interne controle, voortdurend te waarborgen dat aan de voorwaarden van artikel 19, lid 2, worden voldaan.

(2) Indien ondernemingen, met inbegrip van slachthuizen en zuivelfabrieken, op de hoogte worden gebracht van omstandigheden die erop wijzen dat niet aan de voorwaarden voor een goedkeuring overeenkomstig artikel 19 is voldaan dienen deze onderneming de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen daarvan onverwijld in kennis te stellen.

Hoofdstuk 8

Etikettering en in de handel brengen

Artikel 21. Kuddes/koppels, met inbegrip van broederijen, die zijn geregistreerd voor het dierenwelzijnslabel, en bedrijven, met inbegrip van slachthuizen en zuivelfabrieken die zijn geregistreerd als gebruikers van het dierenwelzijnslabel, mogen voor etikettering en het in de handel brengen het logo gebruiken dat relevant is voor het desbetreffende niveau, vgl. bijlage 5. Het relevante logo met de bijbehorende benamingen en aanduidingen mag alleen worden gebruikt onder de voorwaarden die zijn vastgelegd door de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen, vgl. artikel 22.

(2) Vers vlees, gehakt vlees, vleesbereidingen, vleesproducten en zuivelproducten mogen worden geëtiketteerd met het voor het desbetreffende niveau relevante logo wanneer alle dierlijke inhoud van het product aan de vereisten voor dat niveau voldoet, met dien verstande dat, als de inhoud bestaat uit zuivelproducten of vlees van verschillende niveaus van het dierenwelzijnslabel, vgl. bijlagen 1 tot en met 3, het product alleen geëtiketteerd mag worden met het dierenwelzijnslabel van het laagste niveau.

(3) Vers vlees, gehakt vlees, vleesbereidingen, vleesproducten en zuivelproducten mogen worden geëtiketteerd met het relevante logo voor een niveau indien alle dierlijke ingrediënten van het product voldoen aan de vereisten voor dat niveau.

Er mogen echter ook darmen, gelatine en collageen van andere oorsprong worden gebruikt, alsook vis en eieren van hennen met vrije uitloop.

(4) Vers vlees, gehakt vlees, vleesbereidingen, vleesproducten, kant-en-klaarmaaltijden enz., alsook zuivelproducten mogen naast de in lid 2 genoemde gevallen worden geëtiketteerd met het desbetreffende logo, indien het gewichtsgehalte van het vlees- of zuivelproduct met het dierenwelzijnslabel minstens 75 % van het totale dierlijke gehalte van het eindproduct uitmaakt en de andere ingrediënten van dierlijke oorsprong aan de biologische vereisten voldoen. Er mogen echter ook niet-biologische darmen, gelatine en collageen van andere oorsprong worden gebruikt, alsook niet-biologische vis of eieren van hennen met vrije uitloop.

Artikel 22. De voorwaarden en bepalingen voor gebruik van het logo met de bijbehorende benamingen en aanduidingen zijn beschikbaar op de website van de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen. Dit materiaal is bovendien op schriftelijk verzoek verkrijgbaar bij de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen. Het grafische ontwerp van het dierenwelzijnslabel dat mag worden gebruikt wordt weergegeven in bijlage 5 en de bijbehorende ontwerphandleiding is te vinden op de startpagina van de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen.

(2) Het is niet toegestaan om het dierenwelzijnslabel met de bijbehorende benamingen en aanduidingen te gebruiken op producten enz. die niet voldoen aan de in dit besluit vastgelegde vereisten.

(3) Het is niet toegestaan om logo's, symbolen, andere etiketteringen, benamingen en aanduidingen, die kunnen worden verward met de in lid 1 genoemde logo's en bijbehorende aanduidingen, te gebruiken op een wijze die consumenten of andere ondernemingen kan misleiden.

(4) Het dierenwelzijnslabel mag tevens worden gebruikt in samenhang met informatie over en opleiding op het gebied van dierenwelzijn.

Hoofdstuk 9

Stopzetting van deelname aan en uitsluiting van het dierenwelzijnslabel

Artikel 23. Primaire producenten en ondernemingen, met inbegrip van slachthuizen en zuivelfabrieken, die niet langer geregistreerd willen zijn voor het dierenwelzijnslabel, dienen de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen hiervan schriftelijk op de hoogte te stellen.

(2) Producenten en ondernemingen, met inbegrip van slachthuizen en zuivelfabrieken, dienen tevens te vermelden vanaf welke datum zij niet langer in het kader van het dierenwelzijnslabel zullen produceren of leveren en dienen in het interne controleprogramma te beschrijven hoe zij tijdens de overgangsperiode ervoor zullen zorgen dat de dieren onder het dierenwelzijnslabel van andere dieren worden gescheiden.

(3) Primaire producenten dienen hun afnemers op de hoogte te stellen van de datum vanaf wanneer de primaire producent niet langer in het kader van het dierenwelzijnslabel produceert of levert.

Artikel 24. De Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen mag primaire producenten uitsluiten van de productie in het kader van het dierenwelzijnslabel indien:

1) er niet voldaan wordt aan de voor de betrokken producent relevante vereisten of voorwaarden, vgl. artikel 3, lid 2 en 3, artikel 5, artikelen 7 tot en met 10, artikel 12, artikel 13 of artikel 14;

2) etikettering of het in de handel brengen gebeurt in strijd met artikel 21;

3) de score in het monitoringprogramma voor verwondingen aan de voetzool in een koppel 81 of meer bedraagt of in drie opeenvolgende koppels uit dezelfde stal, tussen 41 en 80 per koppel ligt; of

4) indien zij met het dierenwelzijnslabel zijn geregistreerd als een kudde die is gecertificeerd als biologisch, zie artikel 12, lid 1, en de kudde niet langer als biologisch gecertificeerd is.

(2) De Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen mag een onderneming, met inbegrip van slachthuizen en zuivelfabrieken, van het dierenwelzijnslabel uitsluiten als de onderneming niet voldoet aan artikelen 15, 17 of 20, of etiketteert of in de handel brengt in strijd met artikel 21.

(3) De Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen mag een krachtens artikel 19 verleende vergunning voor het in de handel brengen onder het dierenwelzijnslabel intrekken indien de voorwaarden voor de verlening van de vergunning, als bedoeld in artikel 19, lid 2, niet zijn vervuld.

Hoofdstuk 10

Aanvullende controles

Artikel 25. Indien de Deense Dienst voor Veterinaire Zaken en Levensmiddelen controles verricht naar aanleiding van een melding over voorwaarden als bedoeld door artikel 24, lid 1, punt 3, of een kennisgeving van mogelijke schending van de vereisten of voorwaarden van artikel 11, lid 4, artikel 15, lid 4, artikel 17, lid 4, of artikel 20, lid 2, en deze schending wordt bevestigd door deze controle, betaalt de primaire producent of de onderneming die verantwoordelijk is voor de overtreding de kosten van de controles, overeenkomstig de op dat moment geldende regels inzake de betaling voor aanvullende controles die zijn vastgesteld in het Besluit betreffende betaling voor controles op levensmiddelen, diervoeders en levende dieren enz.

Hoofdstuk 11

Strafbepalingen

Artikel 26. Er worden geldboetes als straf opgelegd aan diegenen die artikel 22, leden 2 of 3, overtreden.

(2) Entiteiten, enz. (rechtspersonen) kunnen strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 5 van het Wetboek van Strafrecht [Straffeloven].

Hoofdstuk 12

Inwerkingtreding en overgangsbepalingen

Artikel 27. Dit Besluit treedt in werking op 1 juli 2024.

(2) De bepalingen van bijlage 3, punten 5 tot en met 9, betreffende grenswaarden voor sterfte in de kudde zijn pas van toepassing met ingang van 1 januari 2028.

(3) Besluit nr. 1441 van 4 december 2019 betreffende de vrijwillige etiketteringsregeling voor dierenwelzijn wordt ingetrokken.

Deense dienst voor veterinaire zaken en levensmiddelen, 28 mei 2024

Nikolaj Veje

/ Anne Marie Wegersleff Hansen

De vereisten van het dierenwelzijnslabel voor varkenskuddes

Basisvereisten voor varkenskuddes die onder niveau 1 vallen

Toewijzing van wroet- en verrijkingsmateriaal

1) Alle varkens krijgen stro als wroet- en verrijkingsmateriaal. Het stro dient dagelijks te worden verdeeld en permanent in voldoende hoeveelheden aanwezig te zijn.

Couperen van staarten en staartbijten

2) Het couperen van de staart van jonge biggen is niet toegestaan.

3) Bij een uitbraak van staartbijten mag het couperen van de staart bij individuele varkens worden uitgevoerd, indien dit om veterinaire redenen noodzakelijk wordt geacht.

4) In afwijking van artikel 8, lid 2, punt 3, mogen varkens wier staart gecoupeerd of gebeten is, niet onder het dierenwelzijnslabel ter slacht worden aangeboden. De eigenaar van de kudde dient het slachthuis voorafgaand aan de levering van varkens met gecoupeerde staarten ter slacht hiervan in kennis te stellen.

Zeugen en gelten

5) Zeugen dienen vanaf het spenen en ten minste tot zeven dagen vóór de verwachte werpdatum vrij in groepen te kunnen rondlopen. Hetzelfde geldt voor gelten vanaf het onderbrengen in de stal of een stalgedeelte met het oog op paren.

6) In afwijking van het bepaalde in lid 5 kunnen individuele varkens die agressief zijn, door andere varkens aangevallen zijn, ziek of gewond zijn, worden gehuisvest in individuele hokken of in opvanghokken. In deze gevallen zijn de relevante bepalingen van het Besluit betreffende minimale voorschriften inzake dierenwelzijn voor het houden van varkens van toepassing.

7) Zeugen en gelten dienen in de kraamstal vrij te kunnen rondlopen.

8) Voor niveau 1 mag de bewegingsvrijheid van een zeug of gelt, ongeacht de bepaling in lid 7, worden beperkt door gebruik van een zeugenbeugel in de tijd tussen het werpen en ten hoogste vier dagen erna, wanneer wordt geoordeeld dat het gedrag van de zeug of de gelt een gevaar kan vormen voor de jonge biggen.

9) Zeugen en gelten dienen uiterlijk vijf dagen voor de verwachte werpdatum voldoende nestmateriaal in de vorm van stro te krijgen.

Ruimtevoorschriften voor biggen en vleesvarkens

10) Biggen en vleesvarkens dienen een grotere vrij toegankelijke vloeroppervlakte toegewezen te krijgen dan die welke is bepaald in artikel 34 van het Besluit betreffende de minimale voorschriften inzake dierenwelzijn voor het houden van varkens. De grootte hangt af van de specifieke productieorganisatie van de individuele kudde, met inbegrip van de vereiste dat couperen van staarten niet is toegestaan.

Vervoer naar slachterij

11) De vervoerstijd naar het slachthuis mag niet meer dan acht uur bedragen.

Aanvullende vereisten voor varkenskuddes die onder niveau 2 vallen

Toewijzing van wroet- en verrijkingsmateriaal

1) Wroet- en verrijkingsmateriaal in de vorm van stro dient op de vloer te worden verdeeld. Het stro dient dagelijks te worden verdeeld en permanent in voldoende hoeveelheden aanwezig te zijn.

Zeugen en gelten

2) Ongeacht de bepaling in lid 7 hierboven kan de bewegingsvrijheid van een zeug of gelt worden beperkt door gebruik van een zeugenbeugel in de tijd tussen het werpen en ten hoogste twee dagen erna, wanneer wordt geoordeeld dat het gedrag van de zeug of de gelt een gevaar kan vormen voor de jonge biggen.

Spenen

3) Jonge biggen mogen niet worden gespeend voordat zij 28 dagen oud zijn, tenzij het welzijn of de gezondheid van de zeug of van de jonge biggen anders in gevaar wordt gebracht.

Ruimtevoorschriften voor biggen en vleesvarkens

4) Biggen en vleesvarkens dienen een vrij toegankelijke vloeroppervlakte krijgen die ten minste 30 % groter is dan in de standaardproductie, zie tabel 1.

Tabel 1.

Gemiddeld varkensgewicht	Vrij toegankelijke staloppervlakte in m2 per dier (minimaal)
Van spenen tot 10 kg	0,20
10-20 kg	0,26
20-30 kg	0,39
30-50 kg	0,52
50-85 kg	0,72
85-110 kg	0,85
Meer dan 110 kg	1,30

Aanvullende vereisten voor varkenskuddes die onder niveau 3 vallen

Ligplaats met strooisel

1) Alle varkens krijgen stro als strooisel in de ligplaats. Het stro dient dagelijks te worden verdeeld en permanent in voldoende hoeveelheden aanwezig te zijn. Het stro kan ook functioneren als wroet- en verrijkingsmateriaal.

Zeugen en gelten

2) Zeugen en gelten dienen vrij in groepen te kunnen rondlopen, zoals aangegeven in de basisvereisten in leden 5 en 7 hierboven. De vrij rondlopende groepen kunnen buiten worden gehouden met toegang tot hutten of binnenshuis met vrije uitloop.

3) Uiterlijk vijf dagen vóór de verwachte werpdatum dienen zeugen en gelten in buitenhutten ondergebracht te worden. De zeugen dienen, minstens totdat de jonge biggen zijn gespeend, buiten te blijven.

Biggen en vleesvarkens

4) Biggen en vleesvarkens mogen buiten worden gehouden met toegang tot hutten of binnenshuis in hokken met bestrooide ligplaatsen en vrije toegang tot een buitenruimte. Bij het houden binnenshuis dienen de varkens ten minste toegang te hebben tot een gehele vrij toegankelijke oppervlakte, ligplaats en buitenruimte, zie tabel 2.

Tabel 2.

Gemiddeld varkensgewicht	Totale oppervlakte per varken in m ²	Ligplaats per varken in m ² (minimaal)	Buitenruimte per varken in m ² (minimaal)
Van spenen tot 25 kg	0,40	0,18	0,17
25-35 kg	0,52	0,24	0,22
35-45 kg	0,60	0,28	0,25
45-55 kg	0,72	0,33	0,30
55-65 kg	0,82	0,38	0,34
65-75 kg	0,90	0,41	0,38
75-85 kg	1,00	0,46	0,42
85-95 kg	1,10	0,50	0,46
95-110 kg	1,20	0,55	0,50
Meer dan 110 kg	1,30	0,60	0,54

- Gedurende de periode van het spenen tot 25 kg kan de bestrooide ligplaats worden aangepast aan de grootte van de varkens om een ideale omgeving voor de varkens te creëren, met een minimum van 0,18 m² per varken van 25 kg.

- Voor varkens tot 40 kg dient de buitenruimte minimaal 10 m² te bedragen. Voor andere varkens dient de buitenruimte ten minste 20 m² te bedragen.

De vereisten van het dierenwelzijnslabel voor koppels vleeskuikens

Basisvereisten voor koppels vleeskuikens die onder niveau 1 vallen

Ras

- 1) Alle vleeskuikens zijn van een langzaam groeiend ras.

Bezettingsdichtheid

- 2) De gemiddelde bezettingsdichtheid van drie opeenvolgende koppels mag niet meer bedragen dan 38 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte. De bezettingsdichtheid van het individuele koppel mag in geen geval meer dan 39 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte bedragen.

Sterftcijfer

- 3) In de laatste zeven opeenvolgende gecontroleerde koppels uit de relevante stal was het totale sterftcijfer minder dan 1 %, vermeerderd met 0,06 %, vermenigvuldigd met de slachtleeftijd van het koppel in dagen.

Gedeeltelijke slachting

- 4) Het is niet toegestaan om gedeeltelijk te slachten indien het doel van de gedeeltelijke slacht is om te voorkomen dat de maximaal toelaatbare bezettingsdichtheid wordt overschreden.

Verwondingen aan de voetzool

- 5) De score in een monitoringprogramma voor verwondingen aan de voetzool in een koppel mag maximaal, maar slechts twee keer, tussen 41-80 liggen, maar niet 81 of hoger, vgl. artikel 24, lid 1, lid 3.

Vervoer naar slachterij

- 6) De vervoerstijd naar het slachthuis mag niet meer dan zes uur bedragen (exclusief vangen, laden en lossen).

Aanvullende vereisten voor koppels vleeskuikens die onder niveau 2 vallen

Milieuverrijking

- 1) De vleeskuikens krijgen ruwvoer of andere vormen van milieuverrijking. De milieuverrijkende middelen dienen permanent en in voldoende mate aanwezig te zijn.

Bezettingsdichtheid

- 2a) Bij zuivere productie binnenshuis mag de gemiddelde bezettingsdichtheid van drie opeenvolgende koppels niet meer dan 32 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte bedragen. De bezettingsdichtheid van het individuele koppel mag in geen geval meer dan 33 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte bedragen.

- 2b) In het geval van productiesystemen waarbij de vleeskuikens toegang hebben tot een veranda of een buitenruimte, als bedoeld in lid 4, mag de gemiddelde bezettingsdichtheid binnenshuis voor drie opeenvolgende koppels op geen enkel moment meer dan 38 kg levend gewicht per m² bedragen. De

bezettingsdichtheid van het individuele koppel mag in geen geval meer dan 39 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte bedragen.

De veranda telt niet mee als binnenruimte.

Veranda's en buitenruimten

4) Indien er toegang is tot een veranda of buitenruimte, vgl. lid 2, onder b), dient deze minstens 15 % van de binnenruimte bedragen. Gedurende de laatste 10-12 dagen van de productie dient de toegang tot de veranda of de buitenruimte overdag permanent te zijn. Het is echter toegestaan om kippen binnen te houden zonder toegang tot een veranda of buitenruimte als het weer schadelijk kan zijn voor de gezondheid of het welzijn van de dieren of bij het uitbreken of vermoeden van een besmettelijke veeziekte waarbij de autoriteiten vereisen dat de vogels worden opgesloten.

Binnenklimaat

5) Het binnenklimaat dient aan de vereiste voor de productie van vleeskuikens bij meer dan 33 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte te voldoen, vgl. het Besluit betreffende minimale dierenwelzijnsvoorschriften voor het houden van vleeskuikens en de productie van broedeieren voor de productie van vleeskuikens en betreffende training in het houden van vleeskuikens.

Aanvullende vereisten voor koppels vleeskuikens die onder niveau 3 vallen

Milieuverrijking

1) De vleeskuikens krijgen ruwvoer en andere vormen van milieuverrijking. Ruwvoer en andere vormen van milieuverrijking dienen permanent en in voldoende mate aanwezig te zijn.

Bezettingsdichtheid

2) De gemiddelde bezettingsdichtheid van drie opeenvolgende koppels mag niet meer bedragen dan 27,5 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte. De bezettingsdichtheid van het individuele koppel mag in geen geval meer dan 28,5 kg levend gewicht per m² bruikbare oppervlakte bedragen.

Buitenruimte

4) De buitenruimte bedraagt minimaal 1 m² per vleeskuiken. Ten minste 25 % van de minimale oppervlaktevereiste voor buitenruimten dient bedekt te zijn met vegetatie, waarvan ten minste 18 procentpunten beplant dienen met struiken en/of bomen en minimaal 7 procentpunten met bodembedekking te zijn. Er mag niet meer dan 15 m afstand zijn van de stal tot de eerste struiken en/of bomen. Voor het beplante gedeelte van de oppervlakte mag er niet meer dan 15 m afstand zijn tussen struiken en/of bomen. Aan de vegetatievereiste dient ten minste te worden voldaan in het gedeelte van de buitenruimte dat het dichtst bij de uitgangsgaten ligt.

Bijlage 3

Vereisten van het dierenwelzijnslabel voor rundveekuddes

Basisvereisten voor rundveekuddes die onder niveau 1 vallen

Doden van kalveren

- 1) Kalveren mogen niet worden gedood, tenzij dit om redenen van ziekte of dierenwelzijn is vereist.

Ruwvoer

- 2) Rundvee ouder dan twee weken heeft gedurende ten minste 20 uur per dag toegang tot ruwvoer van goede kwaliteit. Stro wordt niet als ruwvoer beschouwd.

Pijnstilling

- 3) Er mag pijnstilling worden gebruikt voor bepaalde ziekten die een behandeling vereisen. Voor het onthoornen mag langdurige pijnstilling worden gebruikt.

Actieplan met betrekking tot sterfte in de kudde

- 4) De eigenaar van het veebeslag dient een schriftelijk actieplan op te stellen en te volgen om het lage sterftecijfer in de kudde zeker te stellen. De eigenaar van de kudde dient het actieplan tweemaal per jaar bij te werken. Het actieplan dient deel van het interne controleprogramma uit te maken.

Daartoe wordt ten minste het volgende geregistreerd:

- i. Levensverwachting van de koeien ii. Redenen voor de ruiming van de koeien

Grenswaarden voor sterfte in de kudde

(De bepalingen van de punten 5 tot en met 9 zijn pas van toepassing met ingang van 1 januari 2028)

- 5) Bij de registratie voor het dierenwelzijnslabel mag de gemiddelde sterfte in de kudde gedurende de laatste 24 maanden tot het moment van registratie niet meer dan 8,0 % zijn geweest voor koeien en 10,0 % voor kalveren.
- 6) Om ervoor te zorgen dat de kudde toestemming behoudt om onder het dierenwelzijnslabel te produceren, dient er op ieder moment gedurende de afgelopen 24 maanden een gemiddelde sterfte in de kudde van 8,0 % voor koeien en 10,0 % voor kalveren te zijn geweest.
- 7) Het sterftecijfer wordt berekend aan de hand van de gegevens in de CHR als gemiddelde over de afgelopen 24 maanden, overeenkomstig de in bijlage 4 uiteengezette beginselen.
- 8) Melkveestapels die kalveren produceren onder het dierenwelzijnslabel, maar die anders niet onder het label produceren, zijn vrijgesteld van de vereiste van grenswaarden voor sterfte in de kudde.
- 9) Kuddes van maximaal 20 koeien met kalveren zijn vrijgesteld van de vereiste inzake sterftecijfers in de kudde.

Vervoer naar slachterij

- 10) De vervoerstijd naar het slachthuis mag niet meer dan acht uur bedragen.

Melkvoeding

11) Gedurende zijn eerste acht levensweken dient het kalf minstens tweemaal per dag melk of een melkvervanger te krijgen in een hoeveelheid die overeenstemt met zijn fysiologische behoeften. Spenen van melkvoeding tijdens de laatste week van de melkvoedingsperiode is toegestaan.

Huisvesting

12) Vee mag niet worden getuierd. Zij mogen evenwel worden vastgebonden voor perioden van maximaal 1 uur op het tijdstip waarop zij worden gevoederd of als het nodig is om het dier kortstondig aan te binden in verband met een onderzoek, ziektebehandeling, preventieve behandeling, enz. of in verband met het melken.

13) Het is niet toegestaan om runderen op volle roostervloeren te stallen.

14) De ligplaats dient droog, comfortabel en schoon te zijn.

15) Vanaf het moment dat zij zeven dagen oud zijn mogen kalveren niet in een individueel hok worden ondergebracht.

16) Kalveren en jonge dieren die in hokjes worden gehuisvest, dienen ten minste één hokje per dier te hebben.

17) Kalveren en jonge dieren die ouder zijn dan zeven dagen, worden ondergebracht in groepen die wat betreft leeftijd en gewicht gelijksoortig zijn, tenzij ze samen met hun moeder of een zoogtante worden gehouden. Kalveren en jonge dieren die, als gevolg van ziekte of een slechte conditie, niet langer een lichaamsgewicht hebben die bij hun leeftijd past, dienen zodanig te worden gehuisvest dat zo goed mogelijk aan hun behoeften wordt voldaan.

Ruimtevereisten

18) In het geval van groepshuisvesting (drie of meer dieren bij elkaar) in een groepenhoudery met stro in de stal, dient de vrije vloeroppervlakte per dier ten minste het volgende te zijn:

- a) 1,8 m² voor dieren tussen 60 en 100 kg levend gewicht
- b) 2,2 m² voor dieren tussen 100 en 150 kg levend gewicht
- c) 2,6 m² voor dieren tussen 150 en 200 kg levend gewicht
- d) 3,2 m² voor dieren tussen 200 en 300 kg levend gewicht
- e) 3,8 m² voor dieren tussen 300 en 400 kg levend gewicht
- f) 4,4 m² voor dieren tussen 400 en 500 kg levend gewicht;
- g) 5,0 m² voor dieren van meer dan 500 kg levend gewicht doch niet minder dan 1,0 m² per 100 kg voor dieren boven de 540 kg levend gewicht.

19) In het geval van groepshuisvesting (drie of meer dieren bij elkaar) in een groepenhoudery met strovrije voederruimte bedraagt de vrije vloeroppervlakte per dier ten minste:

- a) 2,7 m² voor dieren tussen 150 en 200 kg levend gewicht
- b) 3,4 m² voor dieren tussen 200 en 300 kg levend gewicht

- c) 4,2 m² voor dieren tussen 300 en 400 kg levend gewicht
- d) 4,8 m² voor dieren tussen 400 en 500 kg levend gewicht
- e) 5,4 m² voor dieren van meer dan 500 kg levend gewicht doch niet minder dan 1,0 m² per 100 kg voor dieren boven de 540 kg levend gewicht.

Aanvullende vereisten voor rundveekuddes die onder niveau 2 vallen

Melkvoeding

1) Gedurende zijn eerste tien levensweken dient het kalf minstens tweemaal per dag melk of een melkvervanger te krijgen in een hoeveelheid die overeenstemt met zijn fysiologische behoeften. Spenen van melkvoeding tijdens de laatste week van de melkvoedingsperiode is toegestaan.

Huisvesting

- 2) De ligplaats dient droog, comfortabel, schoon en van strooisel voorzien te zijn.
- 3) Kalveren jonger dan vier maanden dienen ondergebracht te worden in ligplaatsen die goed gevuld zijn met strooisel.
- 4) Kalveren jonger dan vier maanden mogen niet in ligboxen worden ondergebracht.

Ruimtevereisten

5) In het geval van groepshuisvesting (drie of meer dieren samen) in een groepenhoudery bedraagt de vrije vloeroppervlakte per dier ten minste:

- a) 2,4 m² voor dieren tussen 100 en 150 kg levend gewicht
- b) 2,8 m² voor dieren tussen 150 en 200 kg levend gewicht
- c) 3,4 m² voor dieren tussen 200 en 300 kg levend gewicht
- d) 4,2 m² voor dieren tussen 300 en 400 kg levend gewicht
- e) 4,8 m² voor dieren tussen 400 en 500 kg levend gewicht;
- f) 5,4 m² voor dieren van meer dan 500 kg levend gewicht doch niet minder dan 1,0 m² per 100 kg voor dieren boven de 540 kg levend gewicht.

6) De totale oppervlakte van de ruimte waarin de koeien tussen het melken in de stal worden gehouden, dient ten minste 6,0 m² per melkkoe te bedragen.

Toegang tot buitenruimte en grasland

7) Kalveren ouder dan vier maanden, die niet voor de slachtdoeleinden worden gehouden en die niet als vleeskalveren zijn geregistreerd in het Centraal Veehouderijregister (CHR), hebben, indien de fysiologische constitutie van de kalveren en het weer het toelaten, in de periode 1 mei tot en met 1 september toegang tot buitenruimten.

8) Vaarzen ouder dan zes maanden die niet voor de slachtdoeleinden worden gehouden en die niet als slachtvaarzen zijn geregistreerd in het Centraal Veehouderijregister (CHR), hebben gedurende de periode van 1 mei tot en met 1 november (zomerperiode) toegang tot buitenruimten. Individuele dieren kunnen

evenwel voor een korte periode op stal worden gehouden in verband met inseminatie, dekking, levering aan een slachthuis of als het dier dient te worden onderzocht of behandeld om veterinaire redenen.

9) Koeien dienen van 1 april tot 1 november (zomerperiode) gedurende ten minste 150 dagen toegang te hebben tot grasland. Individuele dieren kunnen evenwel voor een korte periode op stal worden gehouden in verband met dekking, droogstand, levering aan een slachthuis of als het dier dient te worden onderzocht of behandeld om veterinaire redenen.

Aanvullende vereisten voor rundveekuddes die onder niveau 3 vallen

Koe-kalf periode na het afkalven

1) De koe en het kalf dienen de eerste 24 uur na het kalveren samen te zijn.

Melkvoeding

2) Gedurende zijn eerste 12 levensweken dient het kalf minstens tweemaal per dag melk of een melkvervanger te krijgen in een hoeveelheid die overeenstemt met zijn fysiologische behoeften. De melktoewijzing vindt plaats via automatische kalverdrenker of uier. Spenen van melkvoeding tijdens de laatste week van de melkvoedingsperiode is toegestaan.

Ruimtevereisten

3) De totale oppervlakte van de ruimte waar de koeien zich tussen het melken in de stal bevinden, dient ten minste 6,6 m² per melkkoe te bedragen voor kleine rassen en 8,0 m² voor grote rassen. 2,0 m² van de ruimte kan echter bestaan uit buitenruimten die beschikbaar zijn voor lichaamsbeweging.

4) In het geval van groepshuisvesting (drie of meer dieren samen) bedraagt de vrije vloeroppervlakte per dier ten minste:

- a) 2,5 m² voor dieren tussen 100 en 150 kg levend gewicht
- b) 3,0 m² voor dieren tussen 150 en 200 kg levend gewicht
- c) 4,0 m² voor dieren tussen 200 en 300 kg levend gewicht
- d) 4,2 m² voor dieren tussen 300 en 350 kg levend gewicht
- e) 5,0 m² voor dieren tussen 350 en 500 kg levend gewicht.

Toegang tot buitenruimte en grasland

5) Behoudens de volgende uitzonderingen heeft rundvee ouder dan vier maanden in de periode van 1 mei tot en met 1 november (zomerseizoen) toegang tot grasland:

- a) Individuele dieren kunnen voor een korte periode op stal worden gehouden in verband met inseminatie, dekking, droogstand, levering aan een slachthuis of als het dier dient te worden onderzocht of behandeld om veterinaire redenen.
- b) Tijdens een periode van ten hoogste 3 maanden vóór het slachten mogen runderen in stallen worden vetgemest (mannelijke dieren ouder dan 9 maanden, vrouwelijke dieren van meer dan 24 maanden als zij niet hebben gekalfd en vrouwelijke dieren die hebben gekalfd).
- c) Kalveren van meer dan vier maanden oud dienen, indien de fysiologische toestand van de kalveren en het weer dit toestaan, toegang te hebben tot grasland in de periode van 1 mei tot en met 1 september.

d) Stieren ouder dan 12 maanden, als ze het hele jaar door toegang hebben tot een buitenruimte (bijv. uitloopruimte in de vrije lucht).

Beginselen voor de berekening van het sterftcijfer bij rundveekuddes

1. Het sterftcijfer bij koeien wordt berekend als de som van het aantal dode koeien in de laatste 12 maanden gedeeld door de som van het aantal dieren per dag in een kudde in de laatste 12 maanden, d.w.z. volgens de volgende formule:

Sterftcijfer = (aantal sterfgevallen per jaar/aantal dierendagen per jaar) * 365 * 100

2. Het sterftcijfer van kalveren wordt berekend volgens de volgende formule:

$$D\ddot{o}delighed_{1-180} = 100 * (1 - \prod_{i=1}^{180} (1 - \frac{D_i}{F_{1,2,4,9} + I_{1,2}[<180] - D^{i-1} - C_{7,16,17}^{i-1} - F_9[i > 1]}))$$

Dødelighed	Sterftcijfer
------------	--------------

Waar:

Di: Aantal sterfgevallen op dag i.

F_{1,2,4,9}: Aantal levendgeborene in een periode van 180 dagen.

I_{1,2}[1]: Aantal kalveren dat als zuigeling is gestorven wordt pas vanaf dag i=2 afgetrokken.

Di-1: Som van de sterfgevallen tot en met dag i-1.

CI-17,16,17: Som van de kalveren die uit de kudde zijn verwijderd tot en met dag i-1.

F₉[i > 1]: Aantal kalveren dat als zuigeling is gestorven wordt pas vanaf dag i=2 afgetrokken.

I: de vermenigvuldiger pi geeft de vermenigvuldiging van producten van 1 tot 180 aan.

Het aantal dode kalveren wordt vergeleken met het aantal levende kalveren in de kudde. Het aantal levende kalveren wordt berekend als som van twee componenten: Levendgeborenen in de kudde, evenals kalveren die binnen 180 levensdagen in de kudde worden geplaatst, minus kalveren die zijn gestorven, als zuigeling zijn gedood of vóór de 180 levensdagen uit de kudde zijn gehaald. Om volledig op de hoogte te zijn van het lot van alle kalveren tot de leeftijd van 180 dagen wordt het sterftcijfer pas 180 dagen na de laatste dag van de berekeningsperiode berekend. Het overlevingspercentage wordt verkregen door het optellen van 180 breukgetalen voor elke kudde en elke berekeningsperiode. Het sterftcijfer wordt verkregen door het overlevingspercentage af te trekken van het getal 1.

Het aantal levendgeborenen wordt geteld met behulp van de geboortestatuscodes 1, 2, 4 en 9 = het aantal levendgeborenen in de kudde.

Gecensureerde kalveren, d.w.z. kalveren die uit de kudde zijn verwijderd, worden geteld met behulp van de codes 7 = geslacht, 16 = productie en 17 = uitvoer.

Logo's voor "Beter dierenwelzijn"

Logo's voor de drie niveaus van het dierenwelzijnslabel

Niveau 1



Niveau 2



Niveau 3



Bedre Dyrevelfærd	Beter dierenwelzijn
-------------------	---------------------

¹⁾ Dit Besluit is als ontwerp aangemeld in overeenstemming met Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (codificatie).